

Laukkaset

Laukkaset

N:O 2/2024 Joulukuu

LAUKKASTEN SUKUSEURA ry:n jäsenlehti

29. vuosikerta

Osoite: Laukkasten Sukuseura ry

Heikki Laukkanen

Runonlaulajantie 123 Juva

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Sukukokous	4
Sukuneuvoston esittelyt	7
Höyläpenkin tarina	18
Kustaa Laukkanen sai muistotaulun Savonlinnan keskustan puistoon	22
Jäsenistölle	24
Sukuneuvoston syksy	25
Sukuneuvoston jäsenenä lähes 20 vuotta	27
Laukkasten Sukuseuran vaakuna ja sukutuotteet	30
Paratiisista – Romaani metsäsuomalaisista	32
Toivo	34
Laukkasten sukuneuvosto 2024–2027	35

Sukuseuran kotisivut osoitteessa: www.laukkaset.org

Vastaava toimittaja

Toimituskunta

Taitto

Etukansi

Takakansi

Heikki Laukkanen

Antti Laukkanen

Teroprint, M&P Paino, Lahti

Joulupukki valmistautuu lähtöön DC-3:lla. Kuva: Antti Laukkanen

Vanha suomalainen rukki Ragvaldsin museolla Kirkkonummella

Pääkirjoitus

Sukuseura tarvitsee aktiivisia toimijoita

Rahvaan elämään vaikutti myös uusien tulokaiden tulo ruokapöytään. Sellainen oli peruna, joka Etelä-Amerikasta monien vaiheiden kautta 1700-luvun lopulla Suomeen Pommerin sodan seurauksena kotiutui. Perunan historia suomalaisten elämässä on vain pari vuosisataa. Perunan tulo Espanjasta Suomeen kesti lähes 200 vuotta. Nyt keskustelemme koko ajan siitä, kuinka nopeasti uudet ideat leviävät koko maapallolle.

Luston sukukokous valitsi sukuseuralle uuden sukuneuvoston heinäkuun alussa Punkaharjun hienoissa maisemissa. Valituksi tuli kolme uutta jäsentä. Tervetuloa neuvostoon Ulla, Salla ja Seppo. Kiitos myös poisjääneille Pialle, Ristolle ja Leolle. On hyvä, että seitsemän edellisen neuvoston jäsentä jatkaa kolme seuraava vuottakin neuvostossa. Kaikki sukuneuvoston jäsenet esittelevät itsensä tämän lehden sivuilla. Saimme toimivan neuvoston, joka päätti tarkemmasta työnjaostaan syyskuussa Heinolassa pidetyssä kokouksessa. Työnjako esitellään tarkemmin tässä lehdessä.

Jatkan puheenjohtajana kolmannen kauden. Kiitän sukukokousta luottamuksesta. Minulla oli aikanaan tilaisuus olla mukana isäni Oton kanssa sukuseuran perustamiskokouksessa vuonna 1988. Olen voinut seurata sukuseuran taivalta ja kehitystä koko sen historian ajan eri rooleissa, pitkään vain jäsenenä. Laukkasten sukuseura on sukuseurojen joukossa suuri, ja se edellyttää sukuneuvoston jäseniltä monenlaisia taitoja. Niitä me hyödynnämme työnjaossa.

Neuvoston lisäksi tarvitsemme jäsenistön tukea ja aktiivisuutta. Erittäin arvokkaita ovat jäsenistön kirjoitukset Laukkaset-lehdessä. Sukuseura kannustaa jäsenistöä omatoimiseen sukututkimukseen, johon pohjatietoja saa seuran ylläpitämästä sukurekisteristä. Oman suku-

*puheenjohtaja
Heikki Laukkanen*

haaran muistelmät ja sukukirjat ovat myös koko seuran kannalta tärkeitä perinnön siirtämisessä seuraaville sukupolville. Onneksi moni on jo kirjojen parissa ahertanutkin.

Sukuseuran suurin hanke on nyt toisen sukukirjan saaminen valmiiksi. Hanke on käynnistynyt. Kirjoittajana toimii sukukokouksessakin esiintynyt FM Ari Kolehmainen. Viimeisen kahden vuoden aikana olemme käynnistäneet kirjahankkeen. Kirjan taustaksi sukuseuran jäsenet ovat suunnitelmallisesti teettäneet paljon DNA-tutkimuksia. Ne ovat tuottaneet paljon uutta tietoa eri Laukkasten sukuhaarojen yhteyksistä sekä Laukkasten yhteyksistä muihin savolaisiin ja karjalaisiin sukuihin. Ari Kolehmainen on käynnistänyt Savo DNA-projektin vanhan Juvan suurpitäjän alueella. Sen tulokset tulevat tuottamaan runsaasti uutta tietoa sukujen yhteyksistä ja Savon asutushistoriasta. Tämän vuoden aikana tehty useita satoja testejä. Sukuseura on osallistunut Laukkasten DNA-tutkimusten rahoitukseen vuosien aikana harkinnan mukaan. Jos jostakin sukuhaarasta ei vielä ole luotettavaa tulosta, tutkimuksia voidaan jatkaa. Jos harkitset testiä, ole yhteydessä varapuheenjohtaja Antti Laukkaseen. Hän arvioi testin tarpeellisuutta sukuseuran kannalta.

Sukuseuran toimintaa voi seurata lehden lisäksi internetsivujen ja Facebookin kautta. Molemmissa on paljon informaatiota seuran toiminnasta.

Kirjoittelen tätä lämpimänä lokakuun alun päivänä. Mutta siitä huolimatta uskallan toivottaa jäsenistölle rauhallista joulun aikaa ja erinomaista vuotta 2025.

Sukukokous

Laukkaset kokoontuivat Runon ja Suven päivänä Punkaharjun Lustossa.

Heinäkuun kuudennen päivän aamun odottava tunnelma alkaa tiivistyä, kun metsämuseo Luston pysäköintialue täyttyy autoista. Askel kerrallaan, pikkuhiljaa edeten tulijat kulkevat kohden metsämuseon pääovea. Oven takaa avautuvat museon uudistuneet tilat ja ilmoittautumispyytä Laukkasten 13. sukukokoukselle.

Jonoa kertyi heti, mutta tunnelma oli kuitenkin rento ja rauhallinen. Ilmoittautumisen yhteydessä tulijoille jaettiin sukuseuran kassi, joka sisälsi tietopaketin tulevaa kokousta varten. Paikalle saapui n.80 henkilöä. Sukuneuvosto oli kokoontunut edellisiltana varmistelemaan tulevan sukukokouksen asialistat ja työnjaon. Sukuseuran jäsenet kävivät myös viemässä kukat Runebergin patsaalle, joka on harjulla, lähellä Kruunupuistoa.

Sukuseuran puheenjohtaja Heikki Laukkanen toivotti paikalla olijat tervetulleiksi sukukokoukseen ja aloitti kokouksen. Sukukokous alkoi Irja Laukkasen pitämällä hartaushetkellä ja edesmenneiden muistamisella. Irjan pitämän hartauden oli kirjoittanut tämän miehen sisar, lehtori ja pappi Tellervo Laukkanen Savonlinnasta, joka ei päässyt osallistumaan tilaisuuteen sairastuttuaan. Ohjelmallinen osuus alkoi Luston metsämuseon esityksellä museon perustamisesta viimeisimmän laajennuksen toteutukseen asti. Kuulimme ja näimme viimeisimmät käänteet Laukkasten alkujuurista ja saimme myös pieniä makupaloja tulevasta uudesta sukukirjasta, jota FM sukututkija Ari Kolehmainen työstää yhdessä sukuneuvoston kirjatyöryhmän kanssa. Virallisen sukukoko-

Runebergin patsas Punkaharjulla

uksen puheenjohtajana toimi Sirpa Herve ja sihteerinä Sirkka-Maaret Pumpanen. Kokous eteni sujuvasti ja reipasta tahtia aina siihen asti, kunnes ruvettiin valitsemaan uutta sukuneuvostoa. Henkilövalinnat ja varsinkin vapaaehtoisten löytäminen on aina haasteellista. Uusi sukuneuvosto saatiin kuitenkin valittua.

Lounastauon jälkeen alkoi sukujuhla, johon Savonlinnan kaupungin terveiset toi kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Terho Keskinen. Eloisan juhlaesitelmän Punkaharjun historiasta kertoi historian tutkija ja tietokirjailija Jyrki Paasikoski. *Nocturne*: Ruislinnan laulu korvissani, tähtkäpäiden päällä täysi kuu, kesäyön on onni omanani.... Eino Leinon runo sai upean tulkinnan Oskari Laukkasen esittämänä. Samoin Runebergin runo *Heinäkuun viides päivä* sai

arvoisensa tulkinnan Sirpa Herven esittämänä. Sukujuhlassa musiikista huolehti Antti Laukkanen säestäen Savolaisten laulun ja Karjalaisten laulun. Sellonsoittaja Ilkka Vesioja Savonlinnasta todisti, että yksin sellollakin voi luoda ainutlaatuisen ja tunnelmallisen musiikkikhetken.

Sukuneuvoston kokouksessa edellisiltana neuvostosta pois jäävälle Leo Laakolle luovutettiin kunniakirja. Hän toimi sukuneuvostossa yhdeksän vuotta vastaten sukurekisteristä ja viimeiset kuusi vuotta myös Laukkaset-lehden toimittamisesta osallistuen myös sukukirjatyöryhmiin. Sukukokouksessa kunniakirjan sai myös Aate Laukkanen ansiokkaasta ja tuloksellisesta työstään sukuseuran hyväksi. Hän oli perustamassa sukuseuraa Helsingin palokunnantalolla ja toimi alkuaikoina sukuneuvostossa seitsemän vuotta.

Huipennus tälle upealle päivälle oli päästä kuopiolaisen Pekka Laukkasen opastuksella tutustumaan Punkaharjun Laukansaaressa esisiemme tiluksille.

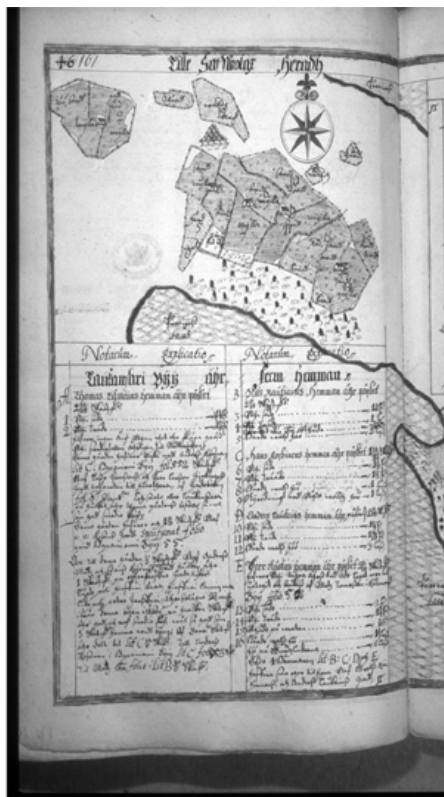
Mukana olleen Seppo Laukkasen muistelua sukukokouspäivästä

Tunnelmia Laukkasten kantapaikalla Savonlinnan (entinen Kerimäki, Punkaharju)

Olin pitkästä aikaa Laukkasten sukukokouksessa, tällä kertaa entisen Punkaharjun Laukansaaressa. Kokouspaikkana oli upea metsämuseo Lusto. Virallisen kokouksen

Näkymä museon aulasta

Kuva 59. Kuvassa on Punkaharjun Laukkasaari maakirjakartassa vuodelta 1643 (lars R60in kartta).

Laukansaaari vuonna 1643

jälkeen Pekka Laukkanen Kuopiosta johdatti halukkaat katsomaan Kerimäen Laukkasten kantapaikkaa, mikä olikin samalla saarella kuin kokouspaikka – vain noin kilometrin päässä! Siellä sitten Pekan levittämän kartan avulla selvitimme Laukkasten ”alkukodin” näillä main (ehkä ainakin 1700-luvun alusta). Kyllä se ihan hienolta tuntui. Näytti siltä, että paikka oli nytkin

asuttu, eivätkä varmaankaan nykyiset asukkaat tienneet tästä historiasta mitään. Mutta minulle ja monille muille tämä oli ikimuistoinen hetki. Samalla sain myös tavata saman sukuhaaran väkeä ja vaihtaa kuulumisia. Tämä aurinkoinen ja lämmin kesäpäivä oli mieleenpainuva.

Pekka Laukkanen

Uusi sukuneuvosto: Vas. Heikki Laukkanen, Antti Laukkanen, Sirkka-Maaret Pumpanen, Ulla James, Pekka Laukkanen, Seppo Laukkanen, Oskari Laukkanen ja Kirsti Laukkanen. Kuvasta puuttuvat Ada Rossi ja Salla Rossi.

Sukuneuvoston esittelyt

*Puheenjohtaja
Heikki Laukkanen*

Puheenjohtaja

Sukukokous valitsi minut kolmannelle kaudelle puheenjohtajaksi. Ensimmäisen kerran minut valittiin sukuneuvostoon seuran perustamiskokouksessa Helsingin vpk-talolla vuonna 1988. Olin alkuvaiheessa sukuneuvostossa kaksi kautta, joista toisen kauden varapuheenjohtajana. Sen jälkeen olin yhden kauden tilintarkastajana. Parikymmentä vuotta kului välissä sukulehteä lukevan rivijäsenen roolissa. Olen seurannut ja osallistunut välillä laiskemmin ja välillä taas aktiivisemmin sukuseuran toimintaan koko sen toimintahistorian ajan. Sukuseuralla alkaa 37. toimintavuosi.

Ensimmäinen tiedetty esi-isäni Laukkasten isälinjassa Savon vanhimman maakirjan mukaan asui Punkaharjun Laukansaareissa. Laukkasten mukana saaren nimi muuttui Lehtisalosta Laukansaareksi. Edellisessä sukulehdessä esittelin oman isälinjani muuttotien 500 vuoden aikana Laukansaaresta Pitkälän, Putikon ja Moijin kautta Säämingin Ruhvanalle, jossa synnyin ja kasvin lapsuuteni Kaskipellon ns. kylmällä tilalla. Laukansaaren asuinpaikat olivat myös esiteltynä edellisessä sukulehdessä. Uusimman tutkimuksen mukaan Punkaharjun Laukansaaresta on lähtenyt vuosisatojen aikana useita sukuhaaroja Savoan ja Karjalaan.

Isälinjani suku ei ole 2000-luvun alkuun mennessä 500 vuoden aikana muuttanut 30 kilometriä kauemmaksi Laukansaaresta. He ovat aina päässeet Pihlajavedelle kalastamaan. Olemme sisarusten kanssa päässeet jo kauemmaksi asumaan, mutta suvulla on edelleen yhteinen kesäpaikka Pihlajaveden rannassa Vuoriniemellä.

Jäin eläkkeelle kahdeksan vuotta sitten Juvan kunnanjohtajan tehtävistä. Opiskelin aikanaan Tampereen yliopistossa. Olin eri kuntien palveluksessa 43 vuotta. Lähipiiriin kuuluvat vaimoni Terhin lisäksi lapsieni Sallan ja Sampon perheet. Minulla on neljä aktiivista lastenlasta ja he kutsuvat minua äijäksi.

Olen saanut elää kohtuullisen terveenä ja voinut osallistua aktiivisena eläkeläisenä. Sukuseuran lisäksi olen tällä hetkellä paikallisen kulttuuriyhdistyksen puheenjohtaja sekä kotijärven suojeluyhdistyksen puheenjohtaja. Vuoden 2022 aluevaaleissa tulin valituksi Etelä-Savon hyvinvointialueen aluevaltuustoon ja toimin ensi kevääseen asti sen hallituksen puheenjohtajana. Lisäksi olen jäsenenä useissa yhdistyksissä. Lukeminen ja erityisesti historia ovat intohimoni. Liikun mielelläni luonnossa ja matkustelen.

Tällä hetkellä olen hyvin motivoitunut hoitamaan sukuseuran tehtäviä yhdessä neuvoston ja jäsenistön kanssa. Tällä kaudella tarkoitus on saada toinen sukukirja valmiiksi.

Heikki Laukkanen

Antti Laukkanen

Varapuheenjohtaja, sukutallennevastaava, DNA-vastaava, lehden toimittaja ja oikolukija

Olen Antti Laukkanen, juuri 53 vuotta täyttänyt ukkeli Helsingistä. Perheeseeni kuuluvat puolisoni Jenni ja 14-vuotias futaripoikani Tuomas. Aloitin nyt kolmannen kauteni sukuneuvostossa. Olen tunkenut näemmä nokkani sinne tänne, koska tittelistani on noin pitkä. Lehden toimittajuus koskee tosin alustavasti vain tätä numeroa. Pylimme kokoamaan niitä jatkossa toimitusneuvoston yhteistyöllä.

Syntyisin olen Kymenlaakson Sippolasta, mistä muutin jo alle vuoden ikäisenä Kymijoen toiselle puolelle Anjalaan. Hyppäys oli historiallisessa katsannossa suuri – kulkihan joessa Turun rauhan rajalinjojen mukainen Ruotsin ja Venäjän välinen raja, jonka rannoilla Kustaa III joukkoineen taisteli itäistä valloittajaa vastaan 1788–1790. (Kustaa oli muuten sukulaismies. Olihan hän 1200-luvun alkupuolella syntyneen 21. polven esiäitini Salome von Wunstorfin velipojan suora jälkeläinen 16. polvessa...) Sippola oli entistä Vehkalahden suurpitäjää ja kuului sotiin saakka Viipurin lääniin. Anjala taas oli Elimäen suurpitäjän entinen kappeli, joka kuului vuoteen 1949 saakka Uudenmaan lääniin, jolloin se liitettiin Kymen lääniin. Vuonna 1975 kunnat yhdistyivät Anjalankosken kauppalaksi ja pari vuotta myöhemmin kauppaloista tuli kaupunkeja. Suur-Kouvola söi lopulta Anjalankosken kitaansa.

Juureni ovat kuitenkin syvällä Karjalan ja Savonkin mullissa – äitini puolelta olen kahdeksasosavolainen, sillä hänen isoäitinsä oli

syntynyt Joroisissa ja tämän esipolvet olivat hajallaan ainakin kymmenessä vanhassa Kuopion seudun pitäjässä. Nimisukuni on Parikkalan pitäjän Kinnarniemen kylästä, jonne Juhana Laukkanen kirjattiin heti Stolbovan rauhan jälkeen vuonna 1618. Hän oli lähtöisin Kerimäen eli myöhemmän Punkaharjun Laukansaaresta. Juhon jälkipolviin kuulunut Maria Juhontytär Laukkanen meni sitten 1770-luvulla vihille jostakin saapuneen Olli Laukkasen kanssa, ja heistä alkoi Kinnarniemen uudempi Laukcasten sukuhaara, joka oli DNA:n perusteella niin ikään lähtöisin Laukansaaresta. Tämän tupla-laukkasuuden lisäksi äitini nykyrajantakaisessa kurkijokelaisessa esipolvikatraassa tulevat vastaan myös paikalliset Laukkaset, joiden on tämän lehden aiemmissa numeroisakin selvitetty olleen alkujaan Jääsken Laukkasia. He olivat siis sitä vanhinta karjalaista Laukkasten haaraa, joka esiintyi lähteissä jo samaan aikaan, kuin vanhimmat savolaishaa- rat esimerkiksi Laukansaarissa tai Pielavedellä, eli 1500-luvun puolivälissä. On siellä perimässä monenlaisia Laukkas-geenejä, kai osa niistäkin savolaisiksi laskettavia.

Opiskelin aikanaan monia erilaisia asioita – ainakin vähän kutakin. Luin ainakin kone- tekniikkaa, tietojenkäsittelytieteitä, kieliä, elektroniikkaa ja lentotekniikkaa – tovin kasvatustieteitäkin, kun tulin valituksi aineenopettajan suuntautumisvaihtoehtoon bittienkäsittelyaikoina. Ilmailu oli kuitenkin lähimpänä sydäntä, joten päädyin kansallisen lentoyhtiömme palvelukseen ensin Tekniikan puolelle, sitten Lentotoiminnan oheen kirjoittamaan ohjaamokäsikirjoja. Vuosikymmen sitten yhtiöllä meni vaihteeksi huonosti, ja tuotannollis-taloudelliset syyt laittoivat pisteen minunkin ilmailu-uralleni.

Lystinpitoa Kymenlaakson taivaalla kauniissa kesäkuun iltavalossa Fournier RF4D -koneella, jonka kansa tuntee nimellä Tuulia.

Alalla meni muutenkin aika heikosti, joten naapurifirmoillakaan ei ollut työtä tarjolla. Niinpä päädyin puolivahingossa Suomen Ilmailumuseon leipiin, jossa toimin viime vuoteen saakka museomekaanikon tittelillä. Ajattelin opiskella jotakin kiintoisaa museoalalta, joten valmistuin viime vuonna Metropolia-ammattikorkeakoulusta konservattoriksi, ja olen nyt toiminut reilun vuoden tehtävänimikkeellä konservattori, entisöintipäällikkö. Toimin osana kokoelmatiimiä, ja päävastuualueitani ovat ilma-aluskokoelma osineen sekä entisöinti ja konservointi.

Harrastuksiakin on kertynyt aika runsaasti. Välillä toiset ovat enemmän tapetilla kuin toiset, ja jotkut hiipuvat vallan taka-alalle. Ilmailua olen harrastanut monellakin tasolla. Minulla on ollut

muutamia lupakirjoja, ja olen lentänyt runsaat 1200 tuntia erilaisilla kikottimilla. Eräs antoisimmista osa-alueista oli laskuvarjohypylylentäminen; kuljetin hienolla 18-paikkaisella turbini-Cessnalla hyppääjiä taivaalle mahdollistaen omalta osaltani noin 6500 hyppyä. Olen myös opettanut jonkin verran lentämistä, ja tästä on ollut hyötyä myös nykyisessä työssäni, johon on kuulunut melko paljon asiakaslentoja erilaisilla simulaattoreilla. Huimailun lisäksi musiikki, valokuvaus, lukeminen, historia, sukututkimus, kitaranrakennus sekä autot, veneet ja moottoripyörät ovat kiehtoneet monien muiden asioiden ohella. Viime keväänä ostin uuden sähköpyörän, jolla polkeminen on myös vallan lystiä puuhaa. Pari projektilentsikkaakin pitäisi ehtiä joskus peruskorjata. Kesäisin lomailun ja remontoinnin auvon mahdollistaa isovanhem-

pieni sotien jälkeen Saaren pitäjältä ostama evakkotila, josta tuli perheemme kesäpaikka jo viisi vuosikymmentä sitten. Tila kuuluu nykyään Parikkalan kuntaan.

Sukuneuvostossa toivon voivani edistää suvun yhteisöllisyyttä omalta pieneltä osaltani. Osallistuin edellisen sukukirjamme kirjatyöryhmän työskentelyyn, ja tulin tutkineeksi ja kirjoittaneeksi siihen myös Karjalan Laukkasia koskevan osuuden. Ehkäpä teen tulevaankin kirjaan jotakin aiheen tiimoilta. Olen yrittänyt viime neuvostokaudelta lähtien ruotia sukutietokantamme, joka on edeltäjäni suuri ja ansiokas työ. Mutta onhan siinäkin melkoisesti puuhaa lisätutkimuksen, yhtenäistämisen ja korjaamisen merkeissä. DNA-tutkimus on kiehtonut minua alusta saakka, ja perustin aikanaan sitä varten Laukkasten sukunimiprojektiryhmän. Ari Kolehmainen on kuitenkin lajissa sen verran etevä ja syvälle uppoutunut, että nykyään lähinnä ammennan hänen osaamisestaan. Lehdet olen oikolukenuut viimeiset kuusi vuotta, joskin muutamii olen saanut apua neuvoston jäsen Adalta. Nyt siis yritämme luoda uusia metodeja tulevaisuuden lehtien parissa työskentelyyn.

Työ sukuneuvostossa on ollut hyvin mielekästä. Olen ollut usean yhdistyksen hallituksessa, ja kyllästynyt kohtalaisen suuresti niissä vallitseviin rutiineihin, mutta neuvostossa meillä on aina mukavaa. Tuntuu upealta saada vastuuta ja tehdä yhdessä tärkeää työtä seuramme tulevaisuuden, ja teidän, arvoisien jäsentemme eteen!

Antti Laukkanen

Oskari Laukkanen

varainhoitaja

Olen ollut sukuneuvostossa vuodesta 2000 alkaen ja rahastonhoitajana 2010 alkaen. Kuulun Pielaveden Laukkasiin, joista ensimmäinen, Heikki (Henric) Laukkanen tuli Pielaveden Rytkynsaloon vuonna 1559. Hän perusti sinne Laukkasten kantatilan. Pielavesi oli tuolloin yksi Rautalammin emäpitäjän kylistä. Sukuseuran DNA-testeistä ei ole vielä luotettavasti selvinnyt, mistä hän tarkalleen ilmestyi tuon raukan rajaseudun erämaahan. Tekeillä oleva sukukirja antanee lisävalaistusta tähän. Noilta ajoilta säilyneiden maa- ja henkikirjojen mukaan olen Rytkynsalon isännän jälkeläinen suoraan alenevassa polvessa ja edustan 12. sukupolvea. Geeniperimäni vahvisti 23.11.2016 tehty DNA-testi.

Olen kasvanut kahdeksanvuotiaaksi Pielaveden Koivujärven Kaijansaaressa. Varhaislapsuudestani ja nuoruusvuosistani armeijaikään saakka olen kertonut tässä lehdessä viimeisten neljän vuoden aikana.

Olen nyt ollut eläkkeellä yli yhdeksän vuotta. Arvostettu ammatillinen urani kehittyi Kuopiossa itsenäisenä yrittäjänä. Toimin rakennesuunnittelijana vaativissa kohteissa. Pidin työstäni valtavasti ja tein sitä innolla ja sydämellä. Minulta pyydetään vieläkin lausuntoja ja korjaussuunnitelmia vaikeissa rakennusten vauriotapauksissa. Nykylakien mukaan vaaditaan ns. ulkopuolisen tarkastajan tarkastus laajarunkoisten - uusien ja tarvittaessa myös vanhojen – rakennusten rakennesuunnitelmille. Teen myös niitä pyydettyäessä. Vireys säilyy,

Puutyöinto iski kesällä 2022. Näpräsin VesiOnnelan, tarkan lapsuuskotini pienoismallin suhteessa 1:6. Se kätkee sisäänsä ns. mökkivesipostin, johon vesi tulee Kiuruveden kaupungin vesilaitokselta.

vaikka statiikan ja lujuusopin kaavat pitää jo tarkistaa käsikirjoista.

Kotiseutuni Pielaveden pohjoisreunalla on säilynyt edelleen syrjäseutuna ja juuri siksi minulle rakkaana rauhoittumisen paikkana, puolen-toista tunnin rauhallisen ajomatkan päässä Kuopiosta. Omistan kolmantena sukupolvena hieman metsää Koivujärven Kaijansaaresta sekä myös mantereesta. Metsästä haetaan kunto, mielen virkistys ja metsämarjat. Kalaisa Koivujärvi hemmottelee kesäisin tuoreella kala-

ruualla sitä, joka tuntee kalapaikat, mutta kunioittaa luontoa ja sen voimaa.

Asun Kuopiossa, jossa onnistuu kuorolaulut, puutyöt ja uinti sekä talvella hiihto ja luistelu. Joskus päästän kynän tälle irralleen. Jälkeä löytyy Savon Sanomien tai Hesarin mielipidesivuilta.

Kuopio 22.9.2024
Oskari Laukkanen

Kirsti Laukkanen

Sukutuotteiden myynti

Olen toista kautta sukuneuvoston jäsenenä. Sukuselvitysten mukaan kuulun Petäjävesi-Jyväskylän Laukkasiin. Tiedossa oleva kaukainen esi-isäni, Erik Matinpoika, on todennettu vuodelle 1766. Hänen asuinpaikkansa on ollut Tuohimäen tila Petäjäveden Kintauden kylässä, aivan lähellä Jyväskylän (entisen Jyväskylän mlk:n) rajaa.

Olen syntynyt vuonna 1953 ja viettänyt lapsuuteni Jyväskylän mlk:n Vertaalan kylässä. Vuosien saatossa opiskelin mm. agrologiksi. 40-vuotisen työurani tein maa- ja kotieläintalouden hyväksi. Asuinpaikkana oli Hämeenlinna. Eläkeiän täyttyessä siirryin paluumuuttajana Jyväskylään. Lähisuku ja lapsuusajan maiseimat vetivät puoleensa.

Monipuolinen luonnossa tapahtuva liikunta on ollut harrastuksenani koko ikäni. Halu liikuntaan juontaa varmaan juonensa pienellä maatilalla opitusta, lapsuusajan ruumiillisen rasituksen tarpeesta. Silloin suurin osa töistä tehtiin käsivoimin, ilman isoja teknisiä koneita ja laitteita. Vuosia jatkunut kestävyysliikunta ja vanhan kesämökin hyötyliikunta tuovat monenlaisia virikkeitä eläkepäiviin. Päivä marja- tai sienimetsässä hurauttaa hetkessä iltaan. Illalla on mukava rentoutua mökkisaunassa ja pulahtaa läheiseen Yölampeen virkistäytymään.

Kirsti Laukkanen metsäretkellä

Vapaaehtoistoimintakin tuo vaihtelua, kuten Maaseudun Tukihenkilöverkon Jelppi-toiminta ja VaPePa. Myös Laukkasten Sukutuotteiden myynti ja sukuseuran toiminta ottavat oman aikansa. Talvella hiihtoretket tai lumikenkäilyt antavat vastapainoa kotiaskareiden, kulttuuritapahtumien ja ikääntyvien yliopiston toimintoihin. Arkipäivät kaipaavat sopivassa määrin sosiaalista virkistäytymistä, liikunnan lisäksi.

Ada Rossi

Lehden oikoluku

Olen Ada Rossi, 63-vuotias, omaa sukua Laukkanen. Olen aiemmalta nimeltäni Heli Janhonen os. Laukkanen, ja päädyin vaihtamaan nimeni vajaa kaksi vuotta sitten. Prosessi oli minulle tärkeä, sillä otin käyttöön rakkaan isoisoäitini, eli isäni äidinäidin, etu- ja sukunimen. Olen syntynyt Pieksämäellä, niin kuin Isäni Pekka Laukkanenkin. Isäni isä, Tuomas Einari Laukkanen, syntyi Jyväskylässä vuonna 1904. Kuulun siis Jyväskylän sukuhaaraan. Kiinnostuin selvittämään isäni hyvinkin tuntemattomaksi jäänyttä sukua vajaat kymmenen vuotta sitten. Ilokseni löysin isäni serkkuja, joista en koskaan aiemmin ollut kuullut mitään, vuoden 2021 sukukokouksessa Vääksyn Talukassa.

Ammatiltani olen työnohjaaja, Ihminen tavatavissa -terapeutti ja seksuaalineuvoja. Työskentelen työyhteisöjen, parisuhteiden, seksuaalisuuden ja myös yksilöterapian parissa. Olen aina ollut kiinnostunut ihmisten tarinoista. Erityisesti työni kautta olen päässyt näkemään, kuinka sukujen tarinat ja aiempien sukupolvien kokemukset, sekä hyvässä että rajoittavassa mielessä, elävät meissä. Siksi pidän tärkeänä, että aiempien sukupolvien tapahtumia ja kokemuksia tehdään näkyväksi myös seuraaville sukupolville. Minulla on kaksi aikuista lasta. Asun Helsingissä ja minulla on toinen koti Espanjan aurinkorannikolla. Harrastan pilatesta, kuntosalia ja afrotanssia. Rakastan luonnossa liikkumista ja ihmisen kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin liittyviä asioita.

Ada Rossi

Pekka Laukkanen

Pekka Laukkanen

jäsenrekisteri ja kotisivut

Olen Pekka Laukkanen ja vastuullani Laukkanen sukuseurassa on jäsenrekisterin ylläpito sekä kotisivujen päivittäminen. Aloitin toisen kauteni sukuneuvostossa.

Kuulun Uukuniemen Mensuvaaran sukuhaaraan. Asun Heinolassa ja harrastan ulkoilua luonnossa kulkien kameran kanssa sekä mökkeilyä.

Sirkka-Maaret Pumpanen

sihteeri

Olen ollut Sukuneuvoston jäsen vuodesta 2021. Päättäneellä kaudella olen toiminut sihteerinä.

Olen lähtöisin Luumäeltä ja kuulun Kurkijoen sukuhaaraan. Ylioppilaaksi kirjoitin Luumäellä, Taavetin lukiossa 1973, jossa minut viime vuonna julistettiin riemu ylioppilaaksi luokkatovereideni kanssa.

Koulutukseltani olen kättilö-terveydenhoitaja. Työhistoriani kattaa suuren osan terveydenhoitajan työn eri sektoreista. Lisäksi olen toiminut lääketeollisuuden palveluksessa. Työvuosia kertyi yhteensä liki 40 sekä Suomessa että Norjassa. Nykyisin olen eläkkeellä ja asun Sulkavan Leipämaässä. Vapaa-aikani kuluu lukemisen ja okt-asujan hommien parissa. Olen ollut jo monena kesänä mukana Rantasalmella Tuusmäen kesäteatterissa.

Sirkka-Maaret Pumpanen ja kukkatervehdys Runebergin patsaalle Punkaharjulla

Olen huomannut, että omia lähisukulaisia on vaikea aktivoida liittymään sukuseuraan. Toivon, että me kaikki osaltamme saisimme lisää nuoria jäseniä mukaan sukuseuraamme.

Salla Rossi

lehden toimitus ja sometilit

Minut valittiin sukuneuvostoon kesällä 2024, osallistun Laukkaset-lehden toimitukseen ja some-tilien päivitykseen. Olin sukuneuvoston jäsen vuosina 1997–2003, tuolloin olin mm. järjestämässä Savonlinnan ja Karjalatalon sukukokouksia.

Polveudun Laukansaaren Laukkasista. Kiinnostukseni suvun historiaan lähti teinivuosinani, kun ukkini Otto Laukkanen pyysi kirjoittamaan hänen tarinoitaan tietokoneelle. Eläkkeelle jäätyään hän oli kirjoittanut käsin muistojaan sinikantisiin vihkoihin. Kirjoitin ukin käsialan koukeroita tulkiten tekstejä sähköiseen muotoon. Julkaisimme vuonna 2003 osittain vihkoihin taltioiduista tarinoista koostuvan kirjan. Korallisaari -kirjan toimitti setäni Jyrki Laukkanen. Samoihin aikoihin selvittelin kirkonkirjoista Inkeri-mummoni Revon puolen isovanhempien tietoja. Nyt haaveena on taltioida yhdessä isäni, Heikki Laukkasen, ja hänen sisaruksiansa kanssa lähisukumme elämänvaiheita omakustanteiseksi kirjaksi.

Asun perheineni Kouvolassa. Vapaa-aikamme iso osa kuluu teini-ikäisten poikien jalkapallo ja frisbeegolf harrastusten parissa. Lisäksi toimin tukihenkilönä ja olen mukana vanhempain- ja syöpäyhdistyksien toiminnassa. Tässä elämänvaiheessa muut mieleiset harrastukseni kuten puutarhan hoito, luonnossa liikkuminen, valokuvaus, käsityöt

Kuva on otettu Saimaalla Pihlajavedellä, joka on nykyisin osa Savonlinnan kaupunkia. Aiemmin alueet kuuluivat Punkaharjuun ja sitä ennen Sääminkiin. Näillä tienoilla ovat Laukkasen puolen esivanhempani asuneet vuosisatoja. Nykyisin rannalla on sukuni mökki. Mökin seinällä on sukupuu, johon puhkeaa uusia lehtiä suvun kasvaessa. Mökillä ovat syntyneet monet minun, serkusteni ja lasteni kesälomien iloiset muistot uiden, sanoen, kalastaen, lettuja syöden ja Saimaan norppia ihaillen.

ja taiteen seuraaminen rajoittuvat lyhyisiin pyrähdyksiin arjen lomassa. Työskentelen hallinnossa, aiemmin valtiolla ja nyt kuntasektorilla. Koulutukseltani olen yhteiskuntatieteiden maisteri, työtehtäväni liittyvät kehittämiseen, hankkeisiin ja EU-asioihin.

Haluun olla yhtenä pienenä lenkinä historian ketjussa kuuntelemassa, taltioimassa ja välittämässä eteenpäin sukumme tarinoita. Millaisia tarinoita sinä haluaisit lukea Laukkaset-lehdestä, verkkosivuilta tai some-kanavista? Miten haluaisit kertoa omia muistojaasi? Voit kertoa ajatuksistasi Laukkasten Facebook-ryhmässä tai laittamalla suoraan viestiä.

Seppo Laukkanen

Uusi jäsen

Olen Seppo Laukkanen, 61-vuotias pastori Pieksämäeltä. Lähtöisin olen Kerimäen Makkolasta. Sukuni juuret ovat Kerimäen (Punkaharjun) Laukansaaressa.

Tällä hetkellä toimin kuurojen pappina siis pappina viittomakielisessä työssä Itä- ja Kaakois-Suomen alueella. Teen paljon etätöitä, mutta kuulun Mikkelin hiippakunnan Tuomio-kapitulin työyhteisöön.

Olen naimisissa ja minulla on kolme lasta sekä toistaiseksi yksi lapsenlapsi.

Harrastan mm. jääkiekkoa, hiihtoa, koripalloa ja kesäisin soutelua ja uistelua mökkijärvellä.

Seppo Laukkanen

Ulla James

tuotteiden myynti, lehtityöryhmän jäsen

Isäni Reijo Laukkanen toi yhdessä äitini kanssa tupaantulijaislahjaksi taloomme Espoon Tapiolaan Laukkasten sukuviirin yli kaksi vuosikymmentä sitten. Siitä lähtien viiri on liehunut tangossa keskeytyksettä liputuspäiviä lukuun ottamatta. Sukuseura-aktivismi oli kuitenkin rajoittunut lehden lukuun ja säännölliseen uuden viirin oston, kunnes tänä kesänä osallistuin Luston sukukokoukseen, jossa tulin valituksi uutena jäsenenä sukuneuvostoon.

Olen 14. polven Pielaveden Heikki Laukkanen jälkeläinen; ja tänään ensimmäistä kertaa loin katkeamattoman ketjun Vieremäjärven Paavo Laukkasesta Iisalmen kautta isäni sukuun Helsingin Sepänmäessä. Isoisäni isä, 1827 syntynyt Juho Laukkanen, lähti taannoin Helena-vaimonsa kanssa Vieremältä Helsinkiin aikomuksenaan muuttaa Amerikkaan. Hurrimpien tarinoiden mukaan heidän toiveissaan oli ostaa liput kohtalokkaalle Titanicin vuoden 1912 neitsytmatkalle. Rahat eivät kuitenkaan vielä lippuihin riittäneet ja niinpä Juho, kivimiehiä kun oli, päätti kartuttaa matkakassaa kiviveistämöllä Malmin hautausmaan kupeessa. Perhe asettui pysyvästi hautausmaan lähelle Sepänmäkeen, ja isomummon kerrotaan keinnutolissaan usein todenneen, että "tässä se meidän Amerikka nyt on". Juhon pojista Gunnar ja Lauri jatkoivat kiviveistämöliiketoimintaa Malmilla, ja Vieremä-yhteyksistä muistona on Laurin suunnittelema Vieremän sankarihauta. Isäni ei vaarin toiveista huolimatta lähtenyt jatkamaan perheen kiviveistämöliiketoimintaa, ja lopulta Kehä I peitti vanhan kiviveistämön alleen.

Ensimmäisen Helsingissä vietetyn elinvuoten jälkeen 60-luvun alussa perheemme muutti Kolariin, jossa isäni toimi kunnanlääkärinä. Näin minusta kasvoi Lapin-tyttö, kunnes muutimme Kymenlaaksoon littiin. Tampereelta valmistuin teollisuustalouden diplomi-insinööriksi, ja Helsinkiin muutettuani jatkoin opintoja kansainvälisessä MBA-ohjelmassa, jossa myös tapasin kanadalaisen mieheni Rickyn. Meillä on kaksi nuorta aikuista lasta, jotka syntyivät Englannissa ja Yhdysvalloissa, kun ajoittain asuimme ulkomailla 37 vuoden Nokia-urani aikana. Nyt vietämme "leppoisia" eläkepäiviä työleirillä mökillämme Savonlinnan Kongonsaaressa. Rakennuspuuhien lomassa nautin suunnattomasti Saimaan luonnon kauneudesta ja sen antimista: ravuista, kaloista, sienistä ja marjoista. Olen ylpeä suunnittelemastani savusaunasta ja usein rentoudun sitä lämmittäen. Savonlinnan Oopperajuhlat ovat osa kesäohjelmaa, ja joka kerta Olavinlinna kävellessäni ajattelen Laukkasen sukuviirin linnaa ja pohdin josko Laukkasen kivimiehet ovat tätäkin olleet rakentamassa.

Sukuseuratoiminta ja sukututkimus antaa ihmiselle juuret, luo linkin sukupolvesta toiseen ja lähettää meidät aikamatkalle esi-isiemme kotikonnuille. Pirkko-äitimme seurasi isää taivasmatkalle Luston sukkokokousta seuranneena aamuna. Nyt sukuhaarassamme viestikapula on siirtynyt seuraavalle, neljännelletoista sukupolvelle Pielaveden Heikki Laukkasesta.

Ulla James kesäisissä Olavinlinnan maisemissa.

Höyläpenkin tarina

Minulla on käytössäni Höyläpenkki, joka on ollut suvussamme arvioni mukaan ainakin noin 1800-luvun puolivälistä alkaen. Kirjoitan siitä kuin perheenjäsenestä.

Saareen

Äidinisäni Taneli Ihalainen oli syntynyt 22.6.1886. Perimätiedon mukaan penkki on ollut jo hänen isällään ja mahdollisesti isän-isälläänkin. Esi-isäni ovat olleet taitavia puuseppiä, joukossa mm. tuulimyllyjen tekijä. Kun Taneli on muuttanut pystyyn metsään Pielaveden Koivujärven Kaijansaareen vuonna 1932, uskon että Höyläpenkki on seurannut mukana melko pian. Päättelen tämän siitä, että pää-rakennuksen rakentaminen on alkanut lähes välittömästi. Pystyn tunnistamaan kaikista ikkunoista (karmit, puitteet, lasitukset, vuorilaudat) isoisäni laadukkaan kädenjäljen. Jopa porstuan seinät on tehty ns. tuppeen - käsivoimin - sahatuista laudoista. Tämä osoittaa, että naulat ja tulisijojen muurauksessa käytetty laasti lienevät melkeinpä ainoat rakennustarvikkeet, jotka on tuotu saareen mantereelta.

Taneli uurasti Kaijansaareessa vain 17 vuotta ja kuoli 5.10.1949. Omaan saareen, omaan mökkiin ja itse nikkaroimaansa sänkyyn. Höyläpenkin vapaavuodet – taatusti sille ensimmäiset – alkoivat Tanelin kuolemasta. Äitini varmisti perintökalan huolellisen varastoinnin. Se oli lainassa ainakin Kattilasalmen nuorella isännällä Heimo Kärkkäisellä, kun tämä rakensi Kattilasalmeen uuden päärakennuksen 1950-luvun alussa.

Onnelaan

Kaijansaaresta muutettiin mantereelle Onnelaan kesällä 1958, ja Höyläpenkki seurasi

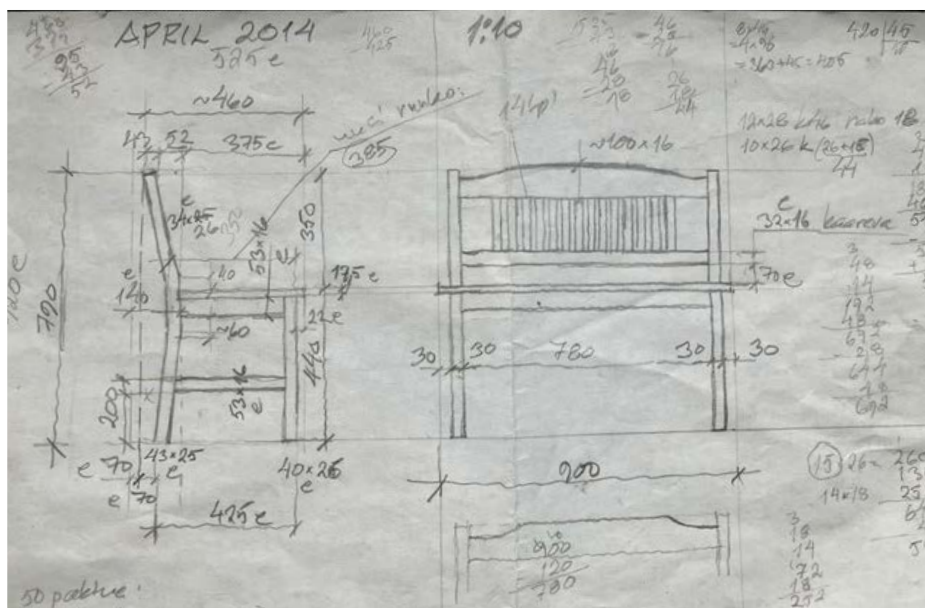

Lähikuva penkin päästä. Tätä ruuvia on vääntänyt ainakin viisi suvun puuseppäskupolvea. Kulmalla näkyvän kiilan olen veistänyt 14-vuotiaana. Nimi ja osoite piti kaivertaa näkyviin.

mukana. Se jatkoi hiljaiseloa karjaladon nurkassa. Kun minussa puutöitten tekohalu ohitti mäenlaskuinnon, se kaivettiin esiin, ja aloin opetella Taneli-ukin puutyökalujen kunnostusta ja hänen malliensa mukaisten puuastioiden tekoa sekä yksinkertaisia huonekaluja. Tein myös äidille uuden ajan airueen, kuivauskaapin! Oli vuosi 1964 ja olin silloin 14-vuotias. Äiti oli jo ennättänyt ajatella, että pojasta ei taida tulla puuseppää, vaikka hän kuinka toivoisi. Nyt joitakin merkkejä oli havaittavissa, eikä äiti voinut salata tyytyväisyyttään.

Kiuruvedelle

Kun lähdin syksyllä 1967 Kuopioon ammatikouluun ja jatkoin tekniikan opintoja siellä,

Venytetyn tuolin työpiirustus. Kaikki mitat tarpeen, kaikkien oltava oikein!

Höyläpenkki jäi melkein vaille huomiota. Vanhempieni muutettua Kiuruvedelle, se pääsi kuitenkin lämpimiin huoneisiin Marja-siskoni omakotitaloon. Yhteistyöni Penkin kanssa ei katkennut kokonaan. Muutamia säikeitä säilyi: Oski-enona nikkaroin Kiuruvedellä siskojeni lapsille huonekaluja lasten mittakaavaan sekä muitakin leluja. Tein ne aina koivusta ja tarkoin liitoksin: osa on vieläkin käytössä, jo 3. lapsisukupolvessa.

Vaikeat vuodet

Opiskeluaikani loppuvuodet ja oman perheen perustaminen katkaisivat Penkin ja minun symbioosin noin kymmeneksi vuodeksi. Koin selviä vieroitusoireita, mutta ne peittyivät alkavien ruuhkavuosiensa taustakohinaan. Luulen,

että Höyläpenkillemme nuo vuodet olivat tosi vaikeita: se lojui yli kymmenen vuotta käyttämättömänä kiuruvetisen omakotitalon pienimmän huoneen nurkassa. Marja-siskon luona käydessäni kuljin sen ohi, ehkä jopa hipaisin sen pölyistä pintaa, ja pyöräytin tottuneesti sen jompaakumpaa ruuvia, mutta en varmaankaan vaivautunut edes sanomaan sille mitään. Oli kiire lasten perään, työpalavereihin, ulkomaanmatkoihin, ohjelmoiduille kesälomille perheen kanssa...

Olisi pitänyt edes sanoa: "Parahin Penkkiseni, pidän sinut mielessä, palataan".

Kuopioon

Keväällä 1988 muutimme Kuopiossa kerrostalosta vanhaan omakotitaloon, Niiralan

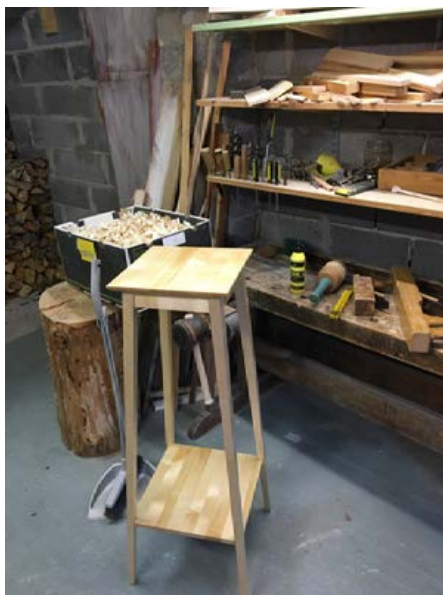

Kukkajakkaran jalat tulossa. Teen kaiken mahdollisen käsityökaluilla. Penkin ruuvien kiertet ovat puuta, vääntötapit olen uusinnut.

Kontutielle. Siirsin Höyläpenkin välittömästi Kiuruvedeltä Kontutien kellarikerrokseen. Suhteemme löysi nopeasti vanhat uomansa: aloin tehdä sen avulla tottuneesti ja tarkasti kaikkea mahdollista: oman omakotitalon remontteihin kalusteita, talon uuden lasiverannan ikkunan karmit, Onnelan uuden saunan erikoisimmat ikkunat karmeineen ja puitteineen... Yllättävin tuotos penkin päällä oli ehkä lisälmen Marja-haan ABC:n mainostornin pienoismalli, jonka rakensin selvittääkseni erikoisen tornin rungon rakenteellista toimintaa.

Loppusijoitus?

Muutin Kuopion Kolmisopessa sijaitsevaan omakotitaloon vuoden 2012 alussa. Oli heti

Kukkajakkara Virpi-tyttärelle vuodelta 2024. Koivua, pinnassa 2x Unica Super -venelakka.

selvää, että Höyläpenkki saa kunniapaikan talon kellarikerroksen yritystilasta. Jäin eläkkeelle helmikuussa 2015. Pian huomasin, että puutöiden tekointoni ja -taitoni olivat tallalla. Höyläpenkki ja terävät käsityökalut odottivat talon alakerrassa. Olin järjestänyt sinne myös puusepänpöydäksi kuivunutta, erittäin hyvälaatuista koivulankkua. Olin hankkinut samaan tilaan erittäin tarkan ja tehokkaan sirkkelin, jolla siivutan lankuista millintarkkoja rimoja. Liimaan ne yhteen ja jatkan osien viimeistelyä käsityökaluilla. Kaikki liitokset viimeistelen käsin, taltalla ja sinkkaussahalla. Kaiken tämän mahdollistaa avustajani Höyläpenkki. Se on jyrkää koivua ja painaa ainakin 30 kiloa. (Naureskelen joskus rautakauppojen mainos-

lehdissä työpenkiksi nimettyjä häkkyröitä, joille en nuorenaakaan olisi uskaltanut edes kiivetä seisomaan).

Tämä asetelma on tuottanut viimeisten 12 vuoden aikana melkoisen määrän huonekaluja, puutarhan kalusteita, puisia ulkoportaita, ponttoonilaiturin istuimeineen omaan rantaan, uusittuja saunan lauteita, ekaluokkalaisten koulupöytiä lapsenlapsille, laatikostoja, kenkätelineitä, kukkajakkaroita...

Käsihöylän enkelinkiharalastut kahisee jaloissa, puusepänkuiva koivu tuoksuu ja sekoittuu juuri levitetyn Eri-Keeperin häivähdykseen, joka sekin on säilynyt samanlaisena ainakin 60 vuotta.

Viime vuodet ovat olleet meidän hyvän yhteistyömme leimaamia, palkitsevia ja viihdyttäviä. Olen saanut eläkepäiviini käsillä tekemisen sisältöä. Penkki on saanut tuntea itsensä jälleen tarpeelliseksi, kun olemme yhdessä taistelleet tämän ajan postimyyntirallia ja kasaa itse –kulttuuria vastaan. Tämä asetelma jatkuu niin kauan kuin kykenen tarkasti suunnittelemaan, mittaamaan ja hahmottamaan työn tuloksen etukäteen. Myös käsihöylä pitää osata terottaa ja jaksaa höylätä sillä.

Sen tiedän, että Penkin jyrkevät koivupaaluun jyrситy puiiset kierteet kestävät myös seuraavat 200 vuotta. Siinäpä vinkkiä aikamme kertakäytökulttuurille.

Oskari Laukkanen 8.10.2024

"Venytetty tuoli", tehty vuonna 2014. Kevyt ja kestävä, 2 istujalle. Koivua, istuinosan käsittely Osmo-puuvahalla.

Kustaa Laukkanen sai muistotaulun Savonlinnan keskustan puistoon

Laukkanen oli Savonlinnan rakentaja

Pyhän Olavin Kilta (POK) on Savonlinnassa toimiva seudun paikallishistorian harrastajien yhdistys. Yhdistyksen tarkoituksena on Olavinlinnan ja sen ympäristön historiallisten arvojen säilyttäminen sekä paikallishistorian tutkiminen ja tukeminen. Kilta vietti heinäkuussa 100-vuotisjuhlia. Savonlinnassa kasvanut Ylen johtaja Ville Wilén piti juhlaesitelmän Kustaa Laukka-
sesta. Minulla oli ilo tuoda tuohon tilaisuuteen Laukkasten sukuseuran tervehdys.

Kilta on yhdessä kaupungin kanssa toteuttanut kaksi muutakin vastaavaa muistotaulua kertomaan Savonlinnan historian tärkeistä henkilöistä. Muut taulut sijaitsevat Auvisenrinteessä (Auvinen) ja Kasinon sillan alussa (Sikiö). He kaikki ovat vaikuttaneet paljon Savonlinnan

historiaan. Heidän tarinansa kerrotaan taulujen kautta.

Ville Wilén kirjoitti Laukkasten lehden numeroissa 1/2009 ja 2/2009 seikkaperäisen selvityksen Kustaa Laukkasen elämästä ja saavutuksista. Ennen kaikkea Laukkanen oli Savonlinnan rakentaja. Wilénin kirjoitus on luettavissa sukuseuran internetsivuilla.

Kustaa Laukkasen kädenjälki näkyy Savonlinnan katukuvassa edelleen, vaikka hänen kuolemastaan on yli 90 vuotta ja syntymästä lähes 175 vuotta. Nykyinen kaupungintalo, aikaisemmin reaalityseo, valmistui vuonna 1890. Tässä lehtijutussa on esillä hänen oma kotitalonsa, joka valmistui vuonna 1893. Nämä kaksi rakennusta ovat edelleen kaupungin näyttävimpiä

Kustaa Laukkasen muistotaulu sijaitsee Savonlinnan keskustassa Pitkänsillan länsipuolella Olavinkadun ja Puistokatu 1:n talon välissä olevassa pienessä puistossa. Olavinkadun puolella on kuvattuna Kustaa Laukkasen elämää.

rakennuksia. Kustaa Laukkanen syntyi Säämingin Otavanniemessä Turtialan talossa. Hänen sukunsa juuret lähtevät Säämingin Laukansaaresta. Laukkasten sukuhauda sijaitsee Talvisalon hautausmaalla.

Kustaa Laukkasen muistotaulu lie-
nee ensimmäinen laatuaan Lauk-
kasista. Se löytyy helposti Savon-
linnan keskustasta. Sitä kannattaa
poiketa katsomassa ja ottaa vaikka
selfiekuva omaan arkistoon.

Heikki Laukkanen

Puistokadun puolella on kuvaus niistä keskeisistä rakennuksista, jotka Kustaa Laukkanen rakensi Savonlinnassa, ja joista suurin osa on edelleen katukuvassa.

Kustaa Laukkasen 130 vuotta sitten itselleen rakentama asuin- ja liiketalo, joka on edelleen erittäin hienossa kunnossa kaupungin arvopaikalla ja pimeällä hienosti valaistu.

Jäsenistölle

Uuden sukuneuvoston myötä lehden toimittaminen koki muutoksia. Se kostautui heti siten, että ensimmäinen numero ilmestyy normaaliaikataulusta myöhässä. Siitä näyttäisi tulevan lopulta tällainen joulun ja uuden vuoden numero, joten toivotan kaikille jäsenille oikein hyvää joulunaikaa ja mitä parahinta uutta vuotta 2025! Syitä lehden myöhäiseen ilmestymiseen on runsaastikin, mutta lieenee parasta vain todeta tilanne ja jatkaa eteenpäin. Positiivista asiassa on kuitenkin se, että normaaliaikataululla olisitte jo ehtineet lukea lehden annin, mutta nyt voitte nautiskella siitä vielä vuoden jo vaihtuessa seuraavaan!

Ajattelimme tekevämme uuden julkaisun toimituskunnalla, jonka yhteistyöllä homma tehtäisiin ainakin kertaalleen, ja hyödynnettäisiin siitä saatuja oppeja kevään lehteen. Mutta erinäiset kiireet sysäsivät lehden teon ajan-kohtiin, joina muita tekijöitä ei ilennyt häiriköidä vähääkään. Niinpä olen nyt nakutellut tämän numeron kasaan omatoimisesti – tekstit ovat tietysti pitkälti syntyneet koko sukuneuvoston ja muutamien muiden tahojen yhteistyönä.

Eräs viivästyksen syy on se, että odottelimmekin teiltä, arvoisat jäsenemme, tekstejä julkaistavaksi sangen pitkään. Niitä ei tuntunut tulevan normaaliin tahtiin. No, tähän on vapaaehtoistoimintaa, joten tekstejä tulee, jos on tullakseen. Soppa syntyy lopulta niistä

aineksista, joita kattilaan on heittää. Uskoisin meillä olevan kuitenkin jälleen koossa aivan mainion aineiston, joka keskittyy tosin vahvasti sukuneuvoston nykyisyyteen – ja vähän menneisyyteenkin. Nykyisen neuvoston jäsenet esittelevät itsensä – toiset lyhyesti, ytimekkäästi ja selkeästi, toiset (kröhom) jaaritellen ja kauemmatkin niemet, notkot sekä saarelmat kierrellen. Risto taas kertoilee ansiokkaasti ja mieltä avartavasti nyt jo historiaan jääneistä omista ajoistaan neuvostossa. Jo vakioksi muodostunut Sirpan runo antaa ajattelemisen aihetta, ja muutakin mukavaa pientä lehteen on piilotettu.

Mutta jatkoa seuraa, kevätkausi alkaa ja samoin alkaa uuden lehden valmistelu. Lupaan omalta osaltani palata lähemmäs totuttua aika-aulua, mutta toivon näkeväni jälleen materiaalia teiltä, jäseniltämme. Kertokaapa meille kaikille omasta sukuhaarastanne, sen henkilöistä, tapahtumista ja historiasta. Kertokaa harrastuksistanne, tuokaa esiin bisneksenne – joku Laukkanen innostuu aina ja kantaa kenties lantin tai pari kassaanne, etenkin jos tarjoatte sukualennuksen! Voitte kertoa urastanne, hauskoista sattumuksista tai lähes mistä vain, kunhan se liittyy Laukkasiin. Irstailu ja politikointi jääköön edelleen sikseen, mutta hyvällä maulla ei ole rajoja.

Näillä eväillä on vallan mukava ajatella, mitä kaikkea voimmekaan seuraavassa julkaisusamme kirjoittaa! Voitte lähettää tekstinne ja kuvanne vanhaan tuttuun osoitteeseen: laukkaset.lehti@gmail.com

Myös allekirjoittaneen takakanteen prääntäty sähköpostiosoite toimii, mutta lehden omaan mailiin postatut lähetykset eivät vahingossa-kaan sotkeudu kaiken muun sekaan. Ohessa huomioitakoon, että mainittuihin osoitteisiin voi laittaa myös päivityksiä sukutietokantaan. Jos lähipiirissänne on tapahtunut iloisia tai surullisempiakin perhetapahtumia, ne kirjataan mielellään muistiin, jotta koko sukuamme koskeva tutkimus pysyisi mahdollisimman hyvin ajan tasalla. Yleensä näitä tapahtumia liittyy jokaiseen perheeseen vuosikymmenen tai kahden aikana. Ja sukurekisterimme hän noudattaa GDPR-sääntöjä, joten siitä ei anneta tietoja kuin sukuseuran jäsenille. Rekisteriseloste on luettavissa internetsivuiltamme.

Näillä eväin lähdetään koko suvun yhteisin voimin kohti tulevaa vuotta!

Antti Laukkanen

Sukuneuvoston syksy

Uusi Sukuneuvostomme on aloittanut toimintansa. Tutustuimme pikaisesti Punkaharjun Lustossa heinäkuussa pidetyn sukukokouksen jälkimainingeissa.

Ennen uuden neuvoston toiminnan aloittamista pidettiin kirjatoimikunnan kokous etänä 29.8. Ari Kolehmainen kertoi savolaissukujen DNA-testeissä saaduista runsaista tuloksista. Sen jälkeen käytiin läpi kirjan toimituksellista aikataulua. Julkaisemisen olisi tarkoitus tapahtua syyskesällä 2025. Kirjaprojektia varten kaivataan kuvia vanhoista Laukkasten asuinpaikoista, joten niitä otetaan mielellään vastaan huomioiden kirjan sisällöllinen ajankohta (n. 1721–1812 eli Uudenkaupungin rauhasta Suomen suuriruhtinaskunnan alkuun). Luonnollisesti tuolta aikakaudelta ei ole käytettävissä valokuvamateriaalia, mutta myöhemmin otetut kuvat samoilta paikoilta kiinnostavat kovasti. Niitä voi lähettää skannattuina vaikkapa edellisessä artikkelissa mainittuun lehden osoitteeseen. Lisää kuvia yritetään ottaa. Myös kartta-aineistoa hankitaan.

Varsinainen toiminta alkoi 7.9. kauniissa syyskesäisissä maisemissa Heinolan Siltasaaren kahvilan Vintillä pidetyllä sukuneuvoston ensimmäisellä kokouksella. Kokouksessa esitetyttiin sekä pohdittiin menneitä ja tulevia. Sukukokouksesta oli saatu hyvää palautetta, mutta kehitettävääkin oli. Luennoitsijoita ja esityksiä kiiteltiin. Infopiste sen sijaan ruuhkautui, ja monien päällekkäisten roolien vuoksi sukulinikka jäi hieman vajaakäytölle. Käytiin läpi tilit, jäsenmäärät ja myynnit.

Neuvoston tehtävät jaettiin seuraavasti. Heikki Laukkanen oli tietysti valittu jatkamaan puheenjohtajana seuraavan kolmivuotiskauden jo sukukokouksen valtuuttamana. Antti Laukkanen valittiin jatkamaan toimessaan sukuneuvoston varapuheenjohtajana. Sirkka-Maaret Pumpunen puolestaan jatkaa sihteerin tehtävissä. Jäsenrekisteriä hoitaa Pekka Laukkanen. Taloudesta ja kirjanpidosta huolehtii edelleen Oskari Laukkanen. Suvun tunnusten ja muiden myyntituotteiden kaupasta huolehtivat Kirsti Laukkanen ja Ulla James. Some-toimintaan kuuluvat Sirkka-Maaret Pumpunen, Salla Rossi ja Ada Rossi. Internetsivuista vastaa Pekka Laukkanen. Lehden toimituskuntaan valittiin työryhmä, jossa vastaavana toimittajana toimii Antti Laukkanen, ja muina jäseninä Ulla James, Ada Rossi sekä Salla Rossi (joiden kontolle tämän ensimmäisen lehden epäkoh-tia alköön siis laskettakol!). Oikolukua hoitavat edelleen Antti Laukkanen ja Ada Rossi. Antti Laukkasella on jatkossa myös täysi vastuu sukutallenteiden ylläpidosta, johon kuuluvat sukurekisterin täydentäminen ja jäsenistön sukuselvitykset. Ohessa hän hoitaa jo toistakymmentä vuotta sitten perustamaansa Lauk-kasten DNA-ryhmää omana harrastuksenaan sekä tämän kautta päättää Ari Kolehmais-

kanssa ehdotettavista ja täten tarpeelliseksi katsottavista DNA-testeistä. (Huom. Räisälän haara: löytäisittekö mitenkään keskuudestanne testiin suostuvaisen isälinjaista Laukkas-haaraa edustavan miespuolisen henkilön? Se olisi erittäin tärkeä uutta sukukirjaa ajatellen.)

Kokouksessa vahvistettiin vielä uuden sukukirjan kirjatoimikunnan kokoonpano. Siihen kuuluvat Heikki Laukkanen, Leo Laakko, Antti Laukkanen, Oskari Laukkanen, Ada Rossi ja Kirsti Laukkanen. Kirjan kirjoittaa Vesireittejä vastavirtaan -kirjan kirjoittaja FM Ari Kolehmainen. Antti Laukkanen avustaa jälleen Karjalan sukuhaarojen osalta.

Sukuneuvosto toimi syksyn mittaan lähinnä keskustelemalla sähköpostitse, puhelimitse ja Whatsappin välityksellä kukin omia osa-alueitaan edistäen. 10.12 pidettiin vielä etäkokous. Siinä tarkasteltiin lähinnä edellisen kokouksen pöytäkirjat, tilit ja jäsenistön tilanne, tarkasteltiin kirjan tilannetta – jossa ei ollut juurikaan mainittavia muutoksia aiempaan – sekä lehden tilannetta. Käytiin myös läpi tiedottamiseen liittyvät seikat sometileineen sekä myyntitilanne. Seuraava sukuneuvoston kokous päätettiin pitää 8.3.2025 Juvalla.

Antti Laukkanen

Sukuneuvoston jäsenenä lähes 20 vuotta

Laukkasten Sukuseuraan liityin 2000-luvun alussa. Sukuneuvostoon tulin valituksi Rantasalmen sukukokouksessa vuonna 2006. Ensimmäisen kolmi-vuotiskauden toimin vara-puheenjohtajana. Vuoden 2009 sukukokouksessa Kuopiossa etenin puheen-johtajaksi. Puheenjohta-juus toi mukanaan joitakin oheistehtäviä, kuten Lauk-kaset-lehden vastaava toi-mittaja, kirjanpito Taserilla, jäsenrekisterin ylläpito Jäserillä, kokousjärjeste-lyistä huolehtiminen, suku-tutkimusrekisterin hoito Genus-ohjelmalla, suvun tuotteiden myynti osittain jne. Lähtökohtana minulla oli, että kaikilla sukuneu-voston jäsenillä oli jokin

tehtävä ja mielestäni se onnistui hyvin. Kaikki ottivat innostuneesti vastaan oman erityistehtä-vänsä. Esimerkiksi Leo Laakko uudisti sukutut-kimusrekisterin (uusi ohjelma Sukujutut) ja otti Laukkaset-lehden päätoimittajuuden hoitoonsa.

Puheenjohtajana olin kaksi kautta eli vuoteen 2015 asti. Puheenjohtajakauteni otettiin käyttöön Jäseri-jäsenrekisteriohjelma. Sen oli hankkinut jo edellinen puheenjohtaja Aimo Laukkanen. Se on Webmedian tekemä samoin kuin käytössä jo ollut kirjanpito-ohjelma Taseri. Jäseri ei ole paras mahdollinen sukuseuralle. Siinä ei ole sopivia kenttiä sukuseuratarkoituk-seen. Se on varmaan alun perin tehty urheilu-

TESTAMENTTI	
TEKIJÄ	Antti Laukkanen 25/2/18 949K Göteborg
TESTAMENTTIMÄÄRÄYKSET	
Määrään täten viimeisenä tahtonani ja testamenttini, että Göteborgin Suomalainen Helluntaiseurakunta org nr 857204-0916 saa kuoltuani täydellä omistusoikeudella ja testamenttausvallalla 30.000 kr.	
Testamenttinaan myös summan 300.000 kr, Laukkasen Suku-seura ry:lle, joka on Suomessa, seitsemäs maasto, Valtakirja Ruuska Rikar kunnan kunnallisoikeus ja verotus. Tämä testamentti on laadittu kolmena samanlaisena kappaleena. Yksi on Göteborgin Suomalaisella Helluntaiseurakunnalla ja toinen on Laukkasen Sukuseura ry:llä ja kolmas Antti Laukkasella itsellään.	
PAIKKA JA AIKA	Göteborgissa 31. päivänä joulukuuta 2011
	<i>Antti Laukkanen</i> Antti Laukkanen
TODISTUS	Vartavasten kutsuttuna ja yhtäaika läsnäolevina todistamme, että Antti Laukkanen, jonka henkilöisyyden olemme tarkastaneet, on tänään terveellä ja täydellä ymmärryksellä sekä vapaasta tahdostaan ilmoittanut edellä olevan sisältävän hänen viimeisen tahtonsa ja testamenttinsa sekä että hän on tämän testamentin omakätisesti allekirjoittanut.
PAIKKA JA AIKA	Kuten edellä
	<i>Urpo Mourujärvi</i> Urpo Mourujärvi Högtrycksgatan 8 418 41 Göteborg Puh. 031-537289
	<i>Saima Mourujärvi</i> Saima Mourujärvi Högtrycksgatan 8 418 41 Göteborg Puh. 031-537289

Antti Laukkasen testamentti.

seurakäyttöön. Esimerkiksi ohjelmassa ei voi valita jäsenyyppiksi puolisoa, mutta siihen käy-tin valikossa olevaa nuorisojäsentä, jota taas ei ole meidän sukuseurassamme. Ohjelmaan ei voi helposti lisätä uusia kenttiä, johon sukuseu-ratoiminnassa olisi ollut tarvetta. Tämä puute piti korvata ohjelman luovalla käytöllä. Jäsen-rekisteristä voidaan helpohkosti tulostaa jäsen-rekisteri Excel-taulukkona, mutta eri jäsenyytp-pejä ei voida helposti erotella. Kun tarvitaan luettelo pelkästään pääjäsenistä, ilman omaa kekseliäisyyttä se ei ole mahdollista. Pääjä-senet, puoliset ja lapset tulevat samaan luet-

Ensimmäinen sukuneuvoston kokous 2009 "Rellen" eli Reijo Laukkasen kotona syksyllä 2009.

teloon. Siihenkin löytyi keino tulostaa parissa minuutissa pelkkä pääjäsenluettelo. Tätähän tarvitaan lehden postituksessa. Jäserin paras ominaisuus oli hyvä ja nopea jäsenmaksujen teko ja maksujen käsittely pankista saatavien viitemaksutietojen avulla.

Tärkein saavutukseni puheenjohtajana oli Antti Laukkasen testamentin vastaanotto. Göteborgissa asuva merimies testamenttasi sukuseuralle 300 000 Ruotsin kruunua. Antin hyvä ystävä Leo Ylitalo otti minuun yhteyttä vuonna 2011 ja kysyi, olisiko Laukkasten Sukuseura kiinnostunut Antin testamentista. Innostuin heti asiasta. Otin asian esille sukuneuvostossa, mutta yllätyksekseni kaikki jäsenet eivät olleet aluksi innostuneita asiasta peläten, että loppujen lopuksi joudumme maksumiehiksi,

emmeä saa muuta kuin ylimääräisiä kuluja. Onneksi sain taivuteltua sukuneuvoston testamentin vastaanottamisen taakse. Olisimmehan voineet helposti kieltäytyä testamentista. Kun parin vuoden kuluttua noin 27 000 euroa kilahti sukuseuran tilille, kaikki sukuneuvoston jäsenet vaikuttivat lopputulokseen tyytyväisiltä. Koska testamentti saatiin Ruotsista, se saatiin luonnollisesti ilman perintöveroa. Tämä raha on ollut varmasti hyvä tuki sukukirjaprojekteillemme.

Vuonna 2015 puheenjohtajuuteni päättyi Järvenpäässä pidetyssä sukokokouksessa. Seuraajakseni tuli Ansa Haapalainen Joroisista. Tämän jälkeen jatkoin vielä sukuneuvostossa. Sain tehtäväkseni jäsenrekisterin hoitamisen. Sehän sujui monen vuoden kokemuksella helposti hetken. Hetki oli tosin aika pitkä, koska

luovuin tehtävästä vasta vuonna 2023. Sitä jatkoi Pekka Laukkanen Heinolasta. Nyt olin vapaa siirtymään sukuseuran rivijäseneksi. Seuraavassa sukukokouksessa Punkaharjun Lustossa jäin pois sukuneuvostosta 18 vuoden toiminnan jälkeen.

Mitä sukuseuratoiminnasta on jäänyt päällimmäisenä mieleen? Vaikka olen viettänyt kesäisin paljon aikaa vanhempieni mökillä Punkaharjun Putikossa Rantajärven rannalla, vasta pari vuotta sitten minulle selvisi, että sukuni on lähtöisin Punkaharjun Laukansaaresta. Mökiltä on Laukansaareen matkaa noin kymmenen kilometriä. Tätä ei isänikään tiennyt. Hän oli syntynyt Ruskealassa, joten kuvittelimme aina, että siellähän sukuni kotiseutu on.

Nykyaikana on tärkeää, että käytössä on toimivat ajanmukaiset tietojärjestelmät. Niinpä esimerkiksi jäsenrekisteriohjelmaa pitäisi kehittää sukuseuratoimintaan sopivaksi. Lähtökohtaisesti sen pitäisi palvella sukuseuratoimintaa

ilman ”kepulikonsteja”. Lisäksi siinä pitäisi huomioida uuden henkilötietolain vaatimukset.

Sukututkimus on nyt hyvässä kunnossa. Siinä on näin DNA-aikana varmasti vielä paljon tutkimista. DNA:sta ei löydetä nimiä, joten vanhoja menetelmiä ei voida unohtaa. Nimiin tarvitaan edelleen erilaisia asiakirjoja, joista kirkonkirjat lienevät tärkeimmät.

Nyt jätettyäni sukuneuvoston, minusta tuntuu, että olin siinä liiankin kauan. Potku alkoi loppua, enkä jaksanut enää innostua uusista haasteista. Sukuneuvosto vaatii uudistumista, mutta kerralla ei voida vaihtaa koko neuvostoa. Laukkasten sukuseuralla on sama ongelma kuin monilla muilla järjestöillä: miten saada nuoremmat henkilöt kiinnostumaan toiminnasta.

Hyvää ja innostunutta sukuseuratoimintaa!

Risto Laukkanen, puheenjohtaja 2009–2015

Laukkasten Sukuseuran vaakuna ja sukutuotteet

Laukkasten sukuseuralla on oma, Jorma Laukkasen suunnittelema ja Suomen Heraldisen seuran 23.11.1994 suojaama vaakuna. Vaakunan tunnuksessa oleva laakeriseppeleen muotoinen tähtäkuvio kuvaa viljan viljelyä, ovathan sukumme alun perin talonpoikaissukua. Linnanmuuri kuvaa Savonlinnan ja Säämingin seutua, joka on yksi sukujemme kanta- paikoista. Aaltokuvio kuvaa taas vesistöjä, joita pitkin Laukkaset aikojen myötä ovat levinneet eri puolille maataamme.

Sukuseuralla on myynnissä monenlaisia laadukkaita tuotteita. Tuotteissa esiintyy varsin näyttävä, yksinkertainen oma vaakunatunnus. Se on helppo yhdistää erilaisiin tuotteisiin. Tuotteet ovat oivallinen lahja, esim. muistamiin syntymäpäivänä, jouluna, vieraskäyntinä tms. Mikäli haluaisit tuotevalikoimaamme uusia tuotteita, otamme ideoita ilomieliin vastaan. Laita viestiä sähköpostilla tai soita.

Myytävät tuotteet ovat esiteltynä lehdessämme hintatietoineen ja tilausohjeineen.

Kirsti Laukkanen
kirsti.laukkanen53@gmail.com
p. 044 979 2653

Ulla James
ulla.m.james@gmail.com
p. 040 555 9642

*Laukkasten
sukuseura ry*

Laukkasten sukuseuran vaakuna

SUKUSEURAN MYYTÄVÄT TUOTTEET

ISÄNNÄNVIIRI
Kaksi pituutta
3 m tai 4 m

60.00€

**KAUPPAKASSI
VANHA 3.50€**

**KAUPPAKASSI
UUSI 8.00€**

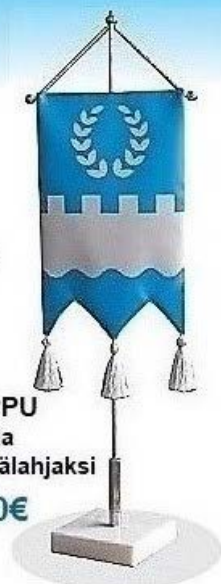
SEINÄVAAKUNA
14x21 cm
25.00€

RINTAMERKKI
(pinssi)
5.00€

PÖYTÄLIPPU
tuliaisiksi ja
merkkipäivälahjaksi

30.00€

**160-SIVUINEN
KEITTOKIRJA**
30.00€

TEE TILAUS:

Kirsti Laukkanen 044 979 2653
kirsti.laukkanen53@gmail.com

Maksa tilille no FI68 2212 1800 0665 48

laita viestikenttään oma nimi, puhelinnumero ja ostamasi tuote.
Hintoihin lisätään pakkaus- ja postituskulut.

Paratiisista – Romaani metsäsuomalaisista

Ville-Juhani Sutisen romaani sijoittuu 1600-luvulle ja kertoo metsäsuomalaisista. Metsäsuomalaiset olivat savolaisia, jotka muuttivat 1500-luvun lopulla ja 1600-luvun alussa Ruotsiin ja osin nykyisen Norjan alueelle pääosin kasviviljelijöiksi tai malmia louhimaan Taalainmaan kaivoksiin. Lähtijöissä oli myös jonkin verran erilaisia käsityön ammattilaisia, jotka pestautuivat kartanoihin ja vastaaviin paikkoihin töihin. Laukkaset-lehdessä on aikaisemmin esitelty useamman kerran metsäsuomalaisten historiaa tutkimuksen valossa. Viimeinen artikkeli on lehdessä 1/2020. Lehti on luettavissa Laukkasten sukuseuran internetsivuilla.

Romaanin henkilöiden elämä ei ole suuri menestystarina. Se kertoo, kuinka metsäsuomalaiset elivät toisen luokan kansalaisina, osin lainsuojattomina ja ankeissa oloissa. Osa heistä määrätään - tai lähes pakotetaan - 1600-luvun puolivälissä siirtokuntaan Uuteen Ruotsiin Delawareen, nykyisen Pennsylvanian osavaltion alueelle. Alueen otti sen jälkeen haltuunsa ensin Hollanti ja myöhemmin Englanti.

Kirjan päähenkilöt ovat Sofie ja Lukki. Lukin matka alkoi Rautalammita Taalainmaan kautta Delawareen. Metsäsuomalaiset vanhemmat jättivät Sofien vauvana tien varteen Taalainmaalla. Hän säilyi ihmeen kaupalla hengissä. Hänenkin matkansa jatkui Delawareen. Molemmat henkilöt ovat tavallaan irtolaisia, yhteiskunnan alinta luokkaa. Sofie ja Lukki perustivat perheen.

Asutus valtasi koko ajan lisätilaa alueen intiaaneilta, joiden luonnon ehdoilla tapahtuva elämäntapa oli perinteinen. Romaani on osin synkkää kerrontaa elämän kovista kohtaloista.

Paratiisista - Ville-Juhani Sutinen, romaani, Into, 385 sivua

Romaanin mukaan kirkko lähetti siirtokuntaan papin. Minusta romaanin hienoin kohta on kuvaus pappi Holmin ja intiaani Lenapen keskustelusta elämän suurista arvoista ja luonnon merkityksestä. Suosittelen kirjaa erityisesti niille, jotka ovat kiinnostuneet metsäsuomalaisista.

Metsäsuomalaiset yritettiin integroida ruotsalaiseen yhteiskuntaan siten, että heidän taustansa häviäisi. Edelleen 400 vuoden jälkeen metsäsuomalaisuus kuitenkin elää Ruotsin ja Norjan rajaseudulla, mutta Savon murre on jo 100 vuotta sitten sieltä hävinnyt. Vielä 1800-luvun alussa K.A. Gottlund löysi vanhaa Savon murretta paljon alueelta ja tallensi sitä. DNA-testeissä voidaan monen savolaissuvun kohdalla yhteyksiä suomalaismetsien jälkeläisiin. Ylen kanavalla esitettiin tänä vuonna Marte Hallen dokumentti *Vieras veri*, jossa norjalainen henkilö kertoo olevansa metsäsuomalaisten jälkeläinen Juvalta ja Rautalammita.

Heikki Laukkanen

Vesireittejä vastavirtaan

Laukkasten sukukirjaa **VESIREITTEJÄ VASTAVIRTAAN** on edelleen saatavana.

Kirjan saa nyt alennettuun hintaan 30 € + postitus 10 € eli toimitettuna 40 €.

Lisäksi 50 ensimmäiselle tilaajalle Laukkasten kolmiolippu kirjanmerkiksi.

Kirja on edelleen ajankohtainen. Se on oiva joululahja ja lahja syntymäpäiville tai vaikka nuorelle parille häälahjaksi.

Kirjat tilataan Leo Laakolta maksamalla summa Laukkasten Sukuseura ry:n tilille

FI68 2212 1800 0665 48 ja ilmoittamalla Leo Laakolle.

Viestikenttään merkitään:

Kirjan nimi, oma nimi, osoite ja puhelinnumero.

Esim.

Vesireittejä vastavirtaan
Lasse Lukija, Kirjakatu 2,
12345 Sukuseutu,
0451234567

Tilausilmoitukset:

LEO LAAKKO

LATVAKUJA 2

16300 ORIMATTILA

0443237475

leo.laakko@gmail.com

Vesireittejä vastavirtaan

Toivo

Toivolla on paljon merkitystä elämässä.
Se viittaa tulevaisuuteen tai toimii juuri tässä.

Toivo on niin monen pojan etunimi,
se oli muotia ennen kuin Petri tai Kimi.

Siinä varmaan vanhempien unelmien lapsi,
vanhuudenkin toivo, kun on harmaahapsi.

Kun on suruja, ei löydy sanoja, ei kieltä,
voi toivo viedä eteenpäin ja piristääkin mieltä.

"Ken tästä käy saa kaiken toivon heittää".
Danten tekstin painomuste historian lehdet
peittää.

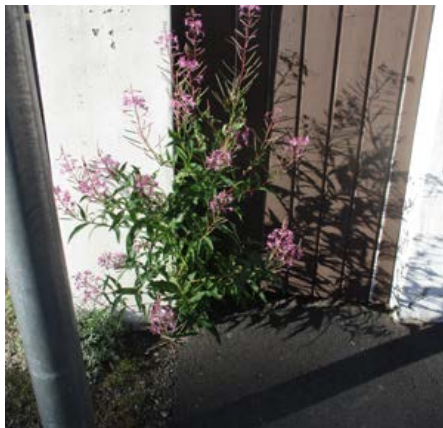
Joskus epätoivo valtaa mielen, mustaa elon,
mutta toivonkipinäkin auttaa, voittaa pelon.

Vaan aina löytyy jostain uusi toivo, uusi portti,
on kuin kädessä ois' uusi voitonkortti.

Ihmiset on erilaisia ja joku epätoivossansa
makaa,
toinen toivon kipinöitä näkee tavan takaa.

Jos toivoo jotain kuulevansa, näkevänsä elä-
mässä,
toivekonsertit tai -ohjelmat ne toteuttaa toiveet
tässä.

Minä olen tulevaisuus sekä toivo - Raamattumme
opetti,
näihin sanoihin siis Herra sanomansa lopetti.

Ei koskaan ole niin synkkää, ettei voi toivolle
sijaa antaa.

Kun uskot se varmasti parempaan huomiseen
kantaa.

Toivo on uskoa siihen, että muuttaa voi asioita.
Älä siis elämässäsi koskaan lopeta uskomasta
noita.

Kun toiveesi toteutuu, se aina kiitoksiisi liitä,
on elämässä toivoa, kiitä lakkaamatta siitä.

Lasten joululaulu lupausta seuraavasta joulusta
anoo,
Ei voi toivo pettää, sanat lohdullisesti sanoo.

Vaikka kaiken voi itseltä menettää,
silti aina kuitenkin toivo jää.

Sirpa Herve (o.s. Laukkanen)

Heikki Laukkanen

puheenjohtaja
Runonlaulajantie 123, 51900 Juva
0400 755 204
heikkilaukkanen64@gmail.com
[Kerimäen sukuhaara](#)

Antti Laukkanen

varapuheenjohtaja, lehden toimitus
lehden oikoluku, sukututkimus, DNA
Retkeilijänkatu 6 A 10, 00980 Helsinki
0400 769 808
antti.t.laukkanen@gmail.com
[Parikkalan \(Kinnarniemen\) sukuhaara](#)

Kirsti Laukkanen

tuotteiden myynti
Mannisenrinne 4 A 17, 40270 Palokka
044 979 2653
kirsti.laukkanen53@gmail.com
[Petäjäveden-Jyväskylän sukuhaara](#)

Oskari Laukkanen

varainhoitaja
Neularanta 4, 70780 Kuopio
0400 271 353
oskari.laukkanen@gmail.com
[Pielaveden sukuhaara](#)

Ulla James

tuotteiden myynti, lehden toimitus
Itäranta 14, 02110 Espoo
040 555 9642
ulla.m.james@gmail.com
[Pielaveden sukuhaara](#)

Sirkka-Maaret Pumpanen

sihteeri, Facebook
Leipämäentie 757, 58700 Sulkava
0400 327 179
smpumpanen@gmail.com
[Kurkijoen sukuhaara](#)

Ada Rossi

lehden toimitus
Vanha Kuninkaantie 9 as 1, 06100
Porvoo
050 375 5377
ada.rossi@mondaymorning.fi
[Petäjäveden-Jyväskylän sukuhaara](#)

Salla Rossi

lehden toimitus ja somesivut
Vasamatie 10, 45150 Kouvola
040 564 2376
sallarossi@gmail.com
[Kerimäen sukuhaara](#)

Seppo Laukkanen

uusi jäsen
Pieksämäki
041 315 3597
seppolaukkanen777@gmail.com
[Kerimäen sukuhaara](#)

Pekka Laukkanen

kotisivut, jäsenrekisteri
Rinnekatu 1818100 Heinola
040 528 5316
lucapekka@gmail.com
[Uukuniemen \(Mensuvaaran\) sukuhaara](#)

"Vaimot herkesivät Tuomaanpäivänä kehräämästä eivätkä saaneet ennenkun Loppiaisen (t. Hiiva-Nuutin) ohiitse mentyä tuoda ruukkiloitansa esille, muuten Joului-Juutas niillä kehräisi kaikki yöt, jotta ei saatu rauhassa maata." (Pielisjärvi, Reisjärvi, Pyhäjärvi)

Rukki tunnettiin Karjalassa nimellä vokki.

Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International